

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXXII. (26)

No. (Štev.) 35

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

30. avgusta 1973

ZDA in latinska

Amerika

V zvezi z odstopom dosedanjega se-
vernoameriškega zunanjega ministra
Williama Rogersa in Nixonovim ime-
novanjem Henryja Kissingerja na nje-
govo mesto se vsiljuje vprašanje, kak-
šno politiko bodo sedaj ZDA zavzele do
južnoameriške celine. Čeprav imajo ZDA
kakor vsaka velesila, v bistvu vedno ne-
spremenjeno zunanjo politiko, naj se
njene vlade in zunanji ministri menja-
jo kakor hočejo, pa se za spremembo,
ki se je sedaj izvršila na zunanjem mi-
nistrstvu v Washingtonu vsekakor skriva
želja, poživiti severnoameriško zu-
nanjo politiko tudi na drugih delih sve-
ta v podobnem smislu, kakor se je to
zgodilo v odnosih med ZDA in ZSSR
ter ZDA in Kitajsko.

Zunanja politika ZDA je bila do-
slej napram latinski Ameriki usmerje-
na skozi Medameriško organizacijo, iz
katere je bila po Castrovem prevzemu
oblasti zaradi komunizma izključena
Kuba. Vztrajnost Castrovega režima je
ob sovjetski podpori dosegla, da se je
odpor posameznih latinskoameriških drž-
jav proti Havi začel krhati ter so po-
stopoma ena za drugo vzpostavljale naj-
prej trgovske nato pa diplomatske stike
s Kubo. V Medameriški organizaciji
sami je prišlo do razkola med članicami
glede nadaljnjega postopanja s Kubo in
njenege morebitnega ponovnega spreje-
ma v organizacijo, kljub temu, da je
Castro sam večkrat zatrdil, da Kuba
ne bo vstopila v organizacijo, dokler
ta ne bo iz članstva izključila ZDA.

Tudi ta Castrova politika je ob sov-
jetski podpori dala rezultat ter je da-
nes Medameriška organizacija torišče
protiameriške retorike in zakulisnih
manevrov za ponovno včlanjenje Kube.
Na ta način razni latinskoameriški re-
žimi menijo, da dokazujejo svojo „neod-
visnost in naprednost“, zlasti še, ko se
ta in oni proglašajo za pripadnika poli-
tične ideologije tkim. tretjega sveta,
skupine narodov in držav različnih kul-
tur, ekonomij in ras na različnih kon-
tinentih, ki imajo med seboj samo eno
stvar skupno: da so nerazviti. Vsilju-
je se pri tem zgodba o dveh slepih, ki
vodita drug drugega in oba v jamo pa-
deta. Te države namreč predpostavljajo
politiko ekonomiji, to drugo, se pravi
ekonomijo po navezujejo na politiko
še večjega osiromašenja z naslanjanjem
na socializem, z ustrahovanjem tujega
kapitala in s propagiranjem delitve do-
brin, ki jih nimajo.

Brezdvomno velik del odgovornosti
za tak razvoj na latinskoameriškem
kontinentu nosijo ZDA, ker so kazale
majhno ali pa nobeno zanimanje za ta
del zemeljske oble. Nedavno je ameri-
ško zunanje ministrstvo celo proglasilo,
da bo vodilo posebno politiko do vsake
posamezne latinsko-ameriške države. To
pomeni, da imajo v Washingtonu 23
latinskoameriških politik, kar je v re-
snici isto, kakor reči, da nimajo nobene
politike.

Že Nixonova odn. Kissingerjeva po-
litika zblizanja med Moskvo in Wa-
shingtonom, ki sta na vse štiri vetrove
objavila, da je „živčne vojne konec,“ da-
lje zblizanja med Washingtonom in Pe-
kingom, dokazuje, da se je doba bipo-
larnosti končala in da prihaja obdobje
transformacije mednarodne politične
strukture v policentričen vesolje. V ta-
kem svetu pa, menijo zagovorniki re-
forme Medameriške organizacije, usta-
nove z enotno ideologijo nimajo več ob-
stanka. Nič namreč ne bi bilo čudnega,
če se bi novi ameriški zunanji mini-
ster Kissinger lepega dne pojavil v Ha-
vani, kakor se je v Pekingu, ker ga
ZDA ne smejo biti zadnje, ki bodo ob-
novile odnose s Kubo.

Tak korak Washingtona bi sicer za-
prl usta nasprotnikom ZDA v Medame-
riški organizaciji, bi pa zamajal teme-
lje organizaciji sami in celo spravil v
nevarnost njen goli obstoj. Danes namreč
to organizacijo ohranja pri življe-
nju prav povezanost med južnoameri-

POGLED NAZAJ

Usoda Ljubljanskih vrat

II.

Po opisu položaja v prvem delu
te razprave o razmeroma ugodnih iz-
gledih, da bo izpeljan Churchillov na-
črt vojaške operacije zahodnih zavez-
nikov skozi ljubljanska vrata v Podo-
navje preden pridejo tja Rusi, imamo
sedaj pred seboj jedrno vprašanje: za-
kaj je ta načrt propadel in ni bil nikoli
niti resno vzet v pretres pri vrhovnem
glavnem stanu zapadnih vonjih sil?

Že ob koncu prejšnjega članka smo
nahmignili na podlagi pričevanja R. E.
Sherwooda (Roosevelt and Hopkins),
da je že na konferenci v Teheranu dec.
1943 Stalin takoj izrazil pomisleke zo-
per razmetavanje sil za razne opera-
cije po vzhodnem Sredozemlju“ in od-
ločno podprl načrt invazije v južno
Francijo. Šlo mu je očitno za to, da se
vežejo zapadne sile na zapadni del
Evrope in se jim prepreči udor v osre-
dje, zlasti pa v strateško in politično
odločilno podonavsko kotlino. Koliko je
tako odločno stališče sovjetskega mo-
gotca vplivalo na ameriške vojaške kro-
ge in na Roosevelta samega, ni mogoče
zanesti v zgodovinsko trdno ugotovi-
ti, a nobenega dvoma ni, da je imelo
močan odmev.

Že na drugem mestu smo navedli,
kako ameriški generali niso hoteli slišati
o kakih operacijah „na Balkanu“, ka-
kor so površno označevali Churchillovo
idejo o vdoru z zapada v donavski bazen.
Vse kaže, da ta celotni načrt ni bil v
njihovih očeh niti vreden resnega študi-
ja, sicer bi ga ne imenovali balkanska
kampanja, kar sploh ni bilo namerava-
no. Sam Churchill v svojih spominih
označuje tako masovno invazijo na Bal-
kan — nesmisel.

Politično modri in dalekovidni angleški
državniki pa kljub temu ni odnehal;
pripovedujejo (J. A. Lukacs — The
great powers and Eastern Europe), da
je po zavzetju Rima papež vprašal gen.
M. W. Clarka glede zavezniških vojaških
načrtov v zvezi s središčno Evropo in
obdonavskimi državami in izrazil zaskr-
bljenost glede ruskih načrtov in izgledov.
Ko je angleški kralj julija obiskal zave-
zniške čete v Italiji, je priporočil visokim
ameriškim oficirjem čez - jadransko
operacijo skozi ljubljanska vrata. Church-
ill torej ni bil čisto osamljen. Vrhovni
komandant zavezniške vojske na sred-
zemskem prostoru Sir Maitland Wilson
je zato izdal po zavzetju Rima ukaz, da
je naslednji cilj zavezniških armad hitra
zasedba doline reke Pada in je predvide-
no amfibijsko izkrcanje v Istri, od koder

škimi državami proti ZDA. Izključitev
ZDA iz Medameriške organizacije ali
ameriško priznanje Kube z njenim včla-
njenjem pa bi težko imelo za posledico
kaj drugega, kakor razdor med latin-
skoameriški državami samimi. Poli-
tične ideologije režimov, kakor so pe-
rujska levičarska vojaška diktatura,
čilska marksistična demokracija, boli-
vijska desničarska diktatura in kuban-
ska komunistična diktatura, nimajo sa-
me v sebi sredotežnih sil, za kar sta do-
slej vztrajno skrbeli Havana in Moskva
po načelu ribarjenja v kalnem. Castro
sam se je bil pred časom odločil de-
centralizirati prevratniško aktivnost v
latinski Ameriki in ustvariti več sre-
dišč za urjenje in koordiniranje gve-
rile na tem kontinentu. Ker navidez
te prevratniške skupine delujejo neod-
visno ena od druge po različnih drža-
vah, jim kljub vzpostavljanju rednih
diplomatskih odnosov med Havano in
posameznimi državami ni treba prene-
hati z akcijami.

Proces prebujenja zavesti množic
pred nevarnostjo pa je zgodovinsko do-
kazano silno počasen, na latinskoame-
riški celini pa izgleda, da še bolj kakor
drugje.

bo šla invazija skozi ljubljanska vrata
v „ogrsko ravnino“.

Kljub vsemu temu, so načrti propadli.
Ameriški generalni štab je sporočil vr-
hovnemu poveljniku vseh zapadnih voj-
nih sil Eisenhowerju, da Roosevelt so-
glaša z operacijo „Anvil-Dragoon“ za
invazijo v južno Francijo in nasprotuje,
da bi ameriške sile sodelovale v boju za
zasedbo severne Italije in „še čez naprej“. Angleški premier je ostal osamljen in obupan, ko je sprevidel, da ne more vplivati na vojaške kroge, da bi upoštevali velike politične implikacije na srednje - evropskem področju.

Ameriški captain Butcher (My there
years with Eisenhower) opisuje Church-
illlov sestanek z Eisenhowerjem tik
pred udorom v južno Francijo in pravi,
da je Anglež „objekoval izgled Alexan-
drove (angleški poveljnik, ki ga begunci
poznajo iz Vetrinj) kampanje v Italiji.
Videl je, kako italijanska fronta umira
ravno, ko se nudi tako odlična priložnost
za vstop v Jugoslavijo.“ Spet je rotli
Eisenhowerja, naj upošteva njegov načrt
prodiranja proti severni Italiji in naprej,
a general mu ni mogel pomagati, da bi
šla zapadna vojska skozi tista vrata,
(gap), katerih imena niti ni mogel izgo-
voriti. Zgodovinar, ki epizodo popisuje,
dostavlja, da je to bila Ljubljana Gap
in da bi pozneje milijoni Avstrijcev in
Madžarov, Slovencev, Hrvatov, Čehov in
Slovakov bili zelo zadovoljni, če bi bil
ameriški vrhovni poveljnik znal izgovori-
ti ime tistega nesrečnega mesta Lju-
bljane in ožine okrog nje.

15. avgusta 1944 se je začela invazija
v južno Francijo, ki ji je Anglež tako
vztrajno pa brezuspešno nasprotoval.
General Fuller (The second world war,
New York 1949) strne v svoji knjigi
razpravo o tem v sledeči zaključek:
Francija v tistem času, čeravno je bila
s strateškega vidika odločilna točka na
zapadu, že zdavnaj ni bila politično
odločilno področje, kar je bila Avstrija
in Ogrska. Če je bilo na tem, da zasedejo
ta strateški center Evrope Rusi pred
zapadnimi zavezniki, potem so slednji
bojevali to, vojno zastoj. Kar bo namreč
sledilo, bo vzpostavitev ruskega „Lebens-
rauma“ v vzhodni Evropi, namesto nem-
škega.

Kot smo doživeli, se je to res zgodilo;
in izid je bil toliko bolj usoden, ker je
po celem prostoru ruskega „Lebensrauma“
zavladala komunistična diktatura in na-
silno vlada do današnjega dne.

Še zadnje bilke se je oprijel angleški
politični bistrovidec takoj po invaziji
v južno Francijo. Ko se je armada izkrcala
v ustju reke Rhone, namesto da bi
prodirla proti severu po dolini te reke,
naj bi se obrnila proti vzhodu in po
zgledu Hanibala in Napoleona čez ma-
ritimske Alpe udrla v dolino Pada in po
nji drvela proti vzhodu, prekoračila mejo
Slovenije in prek ljubljanskih vrat pre-
hitela Sovjete v zasedbi podonavske
kotlinne. Še bi bil čas...

Zgornji podatki imajo zgodovinsko
veljavo. Povzeti so iz knjig in razprav
zgodovinarjev, katerih dognanja so pod-
prta z obsežno zgodovinsko literaturo.
Zbrani pa so zato, da se nesporno, znan-
stveno dokaže, da slovensko pričakovanje
prihoda zapadne vojne sile v Slovenijo
ni bilo enostavno pobožna želja ali neu-
temeljen privid. Bila je realna stvarnost
in Slovenci so se je oprijeli zaradi teda-
njega obupnega položaja razbitega in
okrvavljenega naroda z velikim pričako-
vanjem in upanjem. Toda slovenskemu
človeku na široko rojenice očitno niso
položile v zibelko darov blagostanja in
sreče. Namesto Angležev in Amerikancev
so ga „osvobodili“ partizani s pokoloni
najboljših sinov naroda, in mu naložili
jarem diktature, ki ji ni videti konca —
dokler se čas ne dopolni.

L. P.

¿Hasta cuándo?

Los últimos hechos de violencia, que se han registrado en nuestro país, dicen a las claras que aún hay fuerzas, ocultas entre las sombras del anonimato, que, no conformes con el camino de institucionalización, emprendido por las fuerzas populares, tratan de crear el caos y la confusión, para así llegar a sus metas inconfesables.

Tanto los atentados perpetrados contra las fuerzas de seguridad el 22 de agosto, al cumplirse el primer aniversario de los hechos de Trelew, como los distintos golpes que se atribuye la guerrilla, en nada condicionan el ansia de paz y libertad que es común a todo el pueblo. También el asesinato del dirigente gremial Marcelino Mansilla, perpetrado por un grupo guerrillero en Mar del Plata, demuestra cuales son los medios de aquellos, que ya se han quedado sin ningún argumento valedero.

Frente a tanta violencia inútil y absurda sólo cabe la pregunta: ¿Hasta cuándo? ¿Hasta cuándo el país y su gente tendrá que seguir soportando a estos profetas del odio? ¿No es tiempo ya, da poner los hechos en claro, llamar a cada cosa por su nombre y proceder, para que el odio y la violencia sean definitivamente erradicados del suelo patrio y haya para todos paz y libertad?

Zahteva polnosti pravic

Dr. Drago Štoka v Deželnem zboru

Ob izvolitvi Antonia Comellija za
predsednika novega odbora v deželi Fur-
lanija-Juljska krajina, je imel govor
tudi predstavnik Slovenske skupnosti,
deželni poslanec dr. Drago Štoka. Po-
tem, ko je uvodoma govoril v Sloven-
skem jeziku, in s tem ponovno opozoril
na nujnost priznanja slovenskega jezi-
ka kot enakopravnega in enakovredne-
ga večinskemu jeziku, je nadaljeval v
italijanskini in izrazil željo o uspehu
tretje zakonodajne dobe, ki jo je dežela
začela.

Dr. Štoka je ponovno obrazložil po-
ložaj slovenske manjšine, ki se mora,
kot druge manjšine, a z manjšimi sred-
stvi, ker je maloštevilna, boriti za svo-
je pravice, ki ji po naravnem in držav-
nem pravu pripadajo. Poudarjal je, da
demokratska politična večina ne o-
smela čakati na zahteve manjšine, tem-
več ji iz lastnega nagiba nuditi izpol-
nitev pravic, ker se seveda ne dogaja.
Pohvalil je nadalje, da je novi deželni
predsednik obljubil postopno rešitev
manjšinskih problemov v vsej deželi.
Dosele se je namreč na deželni ravni
govorilo le o Slovencih na Goriškem in
Tržaškem, o ostalih pa se je molčalo.

Slovenska skupnost zahteva

Za sodelovanje Slovenske skupnosti
z večinskimi strankami v okviru dežel-
nega zbora, pa je dr. Štoka stavil sle-
deče zahteve, ki se tičejo pravic sloven-
ske manjšine:

1. Odobritev s strani deželnega sveta
popravek deželnega zakona o gorskih
ščiti slovenske manjšine, ki ga je pred-
ložil svetovalec dr. Štoka.

2. Odobritev s strani deželnega sveta
popravek deželnega zakona o gosrkih
skupnostih, po katerem bi mogli slo-
venski predstavniki uporabljati sloven-
ski jezik.

3. Ustanovitev avtonomnega urada,
ki naj bo pristojen za vprašanja, ki se
tičejo slovenske manjšine.

4. Nastavitev v uradu „Ufficio ta-
volare“, ki trenutno zavisi od dežele, za-
dostnega števila uradnikov, večjih slo-
venskega jezika, da se olajša tako stik
z lastniki zemljišč, ki prihajajo vsak
dan zaradi informacij v ta urad.

Mladina med Marxom in Kristusom

POROČILO S KONGRESA „CERKVE V STISKI“, KOENIGSTEIN, NEMČIJA

Bil je že 23. kongres Cerkve molka,
kar pomeni vseh dežel, kjer vladajo ko-
munisti. Zato se kongres bavi z aktual-
nimi vprašanji, ki se tičejo teh držav,
komunizma in seveda tudi zapadnega
sveta, ki živi v svobodi. Bilo je okoli 300
udeležencev, med njimi vsaj tretjina
mladih. Ni manjkalo hierarhije in poz-
dravov. Tudi krajevni župan je pozdra-
vil, saj je Koenigstein danes turistiš-
no mesto.

Kongres se je začel 9. avgusta in se
zaključil 12. avgusta. Prvo predavanje
po običajni otvoritvi s strani pomož-
škofa Kindermanna, je imel urednik li-
sta „Reinischer Merkur“ Paul W. Wen-
ger o temi „Mladina današnjega ča-
sa.“ Mladina danes trpi pod pritiskom
industrijske družbe, ki se hoče nepre-

5. Zagotoviti vsem Slovencem, ki se
poslužujejo ustanov deželne uprave, spo-
razumevanje v slovenskem jeziku z u-
radništvom, ki je v njih zaposleno.

6. Ne zapostavljati gradnjo novih
šolskih poslopij, ki so za slovenske o-
troke, zlasti v goriški pokrajini.

7. Končati z razlaščanjem, ki je špe-
kulativnega značaja. Vsaka manjšina
nujno potrebuje svoj življenjski prostor,
zato bi morala deželna uprava paziti,
da pride samo do takih razlaščanj, ki
jih zahteva splošni gospodarski napre-
dek.

8. Deželni odbor naj pospešuje kul-
turni in družbeno-gospodarski razvoj
Beneške Slovenije, imajoč pred očmi
prebivalstvo slovenskega jezika. Obenem
naj vse stori, da preneha nenehno
izseljevanje tamošnjih ljudi v tujino.

9. Kulturna, šoprtina, gospodarska,
sindikalna, verska in dobrodelna ter
slična združenja in organizacije, ki de-
lujejo med slovensko narodno manjši-
no, naj deželna uprava podpira s pri-
mernimi prispevki, saj predstavljajo ve-
liko obogatitev za vso deželo.

10. Odobriti primeren deželni zakon,
ki bo zagotovil na področju oznake kra-
jevnih imen enakopravnos slovenskih
nazirov z italijanskimi.

11. Povečati v raznih deželnih ko-
misijah število zastopnikov, večjih slo-
venskega jezika.

„Čas bi že bil,“ je poudarjal dr.
Štoka, „da po 25 letih obstoja demo-
kratične italijanske republike po 15 le-
tih raznih levosredinskih vlad in po de-
setih letih, odkar je stopil v veljavo
deželni statut, pridejo Slovenci v deželi
Furlanija-Juljska krajina do polnosti
svojih civilnih, političnih, kulturnih in
narodnostnih pravic.“

Na ta izvajanja je predsednik Co-
melli odgovoril, da bo vlada reševala
probleme slovenske manjšine „z vedno
večjim čutom odgovornosti in brez nek-
danih predsodkov, ki so že premagani.
Manjšine so zaradi svojega kulturnega
bogatstva in izročila za nas veliko boga-
stvo.“ Kar pa se tiče konkretnih pred-
logov je nekatere priznal, o drugih pa,
da jih bo treba še preučiti. Dr. Štoka
je nato ponovno zahteval globalno in
popolno zaščito vseh slovenskih vpra-
šanj.

(Sledi na 2. str.)

SOVJETSKA ANTIDEMOKRACIJA

SAHAROV ROTI SVOBODNI SVET

Andrej Saharov, svetovno znani sovjetski fizik in „oče“ sovjetske vodikove bombe, ki je danes eden od sovjetskih vodij v boju za človečanske pravice v ZSSR, je pretekli teden v Moskvi organiziral svojo prvo tiskovno konferenco za tuje časnike, ki je trajala 70 minut.

Saharov je časnike in ves svobodni svet opozoril, da „bi bilo brezpogojno zблиžanje s Sovjetsko zvezo zelo nevarno. Ne sme se svobodni svet približati Moskvi, ne da bi istočasno zahteval demokratizacijo sovjetskega režima in likvidacijo sovjetske izolacije.“ je dodal Saharov, in nadaljeval:

„Nihče ne sme imeti za soseda državo, ki se skriva za maskami, zlasti, če je ta sosed do zob oborožen. Zahod ne bo rešil nobenega problema, če bo pristal na zблиžanje pod pogoji, ki jih narekuje Moskva. To bi bila kapitulacija pred našo dejansko ali navidezno silo ali pa poskus izkoristiti naš petrolej in naš plin, pozabivši na ostale okoliščine problema. Tak postopek ima lahko zelo nevarne posledice v naši državi in okoližni svet s sovjetsko antidemokracijo,“ je pribil Saharov.

Saharov je tudi opozoril Zahod, da bo ZSSR s trgovanjem z Zahodom morda lahko rešila svoje ekonomske probleme, ki jih sama ne bi mogla, bo se pa v tem slučaju lahko „ves svet znašel pred birokratskim aparatom, ki ga ne bo mogoče kontrolirati“.

Saharov je tudi dejal, da soglašata s tkim. Jacksonovim zakonskim predlogom, po katerem naj bi ZDA paralizirala svojo trgovino s ZSSR, razen pod pogojem, če bo Moskva dovolila svobodno emigriranj svojih državljanom.

„Uveljavitev Jacksonovega zakona bi bil minimalen ukrep, toda važen tudi zato, ker bi pomenil, da mora zблиžanje s ZSSR tudi kontrolirati to državo, da se ne bo mogla spremeniti v nevarnost za njene sosedo,“ je dejal Saharov.

Saharov je na tiskovni konferenci tudi izjavil, da sovjetski oblastniki izvajajo hud pritisk proti njemu, toda ne naravnost nanj, temveč proti njegovim prijateljem in na njegovo družino. „Posamezniki aretirajo, sodijo in pošiljajo v umobolnice.“

Saharov je zaradi svojega odločilnega sodelovanja pri izdelovanju sovjetske vodikove bombe bil odlikovan z Leninovim redom in je bil trikrat proglašen za „heroja Sovjetske zveze“.

Zaradi njegove velike popularnosti v ZSSR in svetovnega slovesa kot fizika ga sovjetske oblasti doslej niso upale aretirati. Sovjetska agencija Tass je ponatisnila napad francoskega partijskega glasila L' Humanité in avstrijskega partijskega glasila Volkstimme na Saharova, da skuša preprečiti zблиžanje med Zahodom in Vzhodom. „Samo po sebi se razume, da morejo take prerokbe navdušiti tiste kroge v naši državi,“ piše L' Humanité, „ki skušajo preprečiti proces zблиžanja. Saharov izpoveduje čudno obliko humanizma, ki namesto, da bi opozarjal na nevarnost vojne, opozarja na nevarnost zблиžanja,“ zavila resnico francosko partijsko glasilo in z njim Tass.

Ameriško žito za ZSSR

PREVLADUJE ČRN KRUH

Kakor mnoge druge komunistične države, tako je tudi ZSSR morala zadnjo zimo uvoziti žito, da ima sovjetsko prebivalstvo kruh. Kakor vedno, se je Moskva po žito zatekla v „kapitalistične“ ZDA ter ga je iz Severne Amerike in drugod uvozila 28 milijonov ton.

Kakor je običajno v komunističnih državah, v ZSSR vlada določa cene vsem proizvodom, tako tudi kruhu. Ceno kruha v ZSSR držijo nizko, kljub temu, da ga mora režim uvažati po dnevnih cenah na svetovnem trgu. Sovjetskemu prebivalstvu partija skriva, kolikor more, da žito prihaja iz ZDA ter je možno najti poročila o uvozu žita samo v specializiranim tisku, kakor so uvozne in izvozne statistike.

V ZSSR pojedjo največ črnega kruha, ker je veliko cenejši od belega. Črn kruh v različnih stopnjah prodajajo od 16 do 22 kopejk za 900 gramov (240 do 330 argentinskih starih pesov), 450 gram belega kruha pa stane 25 kopejk (375 argentinskih starih pesov). Ker

povprečen industrijski delavec v ZSSR zasluži mesečno okrog 133 rublov (200.000 argentinskih starih pesov), porabi za hrano nad 40 odstotkov svojega mesečnega dohodka.

Boj za vodstvo „nevezanih“ držav

MOSKVA NAPADA PEKING

Prihodnjega 5. septembra bo v Alžiru zborovanje držav tkim. tretjega sveta, za vodstvo katerega se potegujeta Moskva in Peking. Nekateri člani te umetne skupine držav sicer menijo, da one vodijo to organizacijo, pa se v ozadju vseh bijeta za dokončno vodstvo ZSSR in Kitajske.

V Moskvi so se nad Kitajsko spet zdijali s člankom v Pravdi, v katerem obtožujejo Peking, da mu gre za nuklearno dominacijo Azije. Članek, ki odseva poglede vrhovnega sovjetskega vod-

stva, med drugim pravi: „Kitajska se hitro spreminja v nuklearno velesilo. Peking se že dolgo bavi z idejo o ustvaritvi vojaško-politične organizacije v jugovzhodni in južni Aziji.“

Omenja nepravilne kitajske poskuse z vodikovo bombo. Pravda nadaljuje: „Maoisti že dolgo smatrajo vojno za eno najvažnejših sredstev za doseg političnih ciljev na mednarodnem polju.“

V Alžiru se namerava na zborovanje zbrati 74 tkim. nevezanih držav.

Mednarodni teden

William Rogers, severnoameriški zunanji minister, je podal ostavko ter je Nixon na njegovo mesto imenoval svojega zunanje-političnega svetovalca 50 letnega Henryja Kissingerja, po rojstvu nemškega juda. Kot 15 leten fant je Kissinger pribežal pred Hitlerjem v ZDA. Kissinger bo obdržal svoje dosedanje mesto predsedniškega svetovalca za državno varnost ter bo tako najmočnejši zunanji minister v ameriški zgodovini, razen znanega Fosterja Dullesa, ki mu je takratni predsednik gral. Eisenhower izročil vodstvo severnoameriške zunanje politike brez slehernih omejitev.

V Čilu so iz Allednejeve vlade odstopili doslej vsi ministri generali, ki jih je bil marksistični predsednik Allende postavil, da bi tako morda strl ž nad mesec dni trajajočo stavko žilskih prevoznikov tovornjakov, kar pa se mu ni posrečilo. Allende se sedaj trudi postaviti novo vlado spet iz samih civilistov. Kljub težkemu položaju v državi namerava Allende odleteti v Alžir na zasedanje držav tkim. tretjega sveta. Nekateri opazovalci omenjajo možnost, da bi v Allendejevi odsotnosti opozicija izkoristila priliko in spremenila režim, odn. da bi se Allende na ta način umaknil s čilske politične pozornice. Nihče pa ne zanika možnosti državljanske vojne.

V Indiji zaradi suše in drugih vremenskih neprilik grozi velikim predelom lakota ter nekateri poznavalci razmer primerjajo sedanje stanje s tistim leta 1943, ko je v Indiji zaradi lakote pomrlo nad 3 milijone ljudi.

Kitajski režim je v pekinškem Ljudskem dnevniku napadel starodavnega kitajskega filozofa Konfucija, ki je živel med 551 in 479 pred Kristusom, češ da je bil trodvraten zagovornik suženjstva. „Tu imamo razlago, zakaj je reakcionarni vladajoči razred na Kitajskem nad 2000 let slavil Konfucija kot največjega filozofa,“ piše Ljudski dnevnik.

„Nedvomno najboljši človek je tisti, ki najprej vse premotri in pretehta, da odkrije, kaj je v jedru prav. Dober je tudi tisti, ki naredi, kar mu drugi prav svetujejo. Kdor pa sam ne razmišlja, pa tudi si ne jemlje k sreči, kar ga drugi uče, tak, samo tak, pa ni za nobeno rabo.“

Hesiod, Opravila in dnevi 293—297

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Proces do volitev, ki bodo 23. septembra, je nekoliko težji, kot se je splošno pričakovalo. In to ne toliko v območju političnih strank, katerih delovanje je utirjeno, kolikor v dogodkih, ki to delovanje spremljajo in mu dajejo okvir.

Upor novemu buenosaireskemu županu, ki je dosegel zelo široke poteze, gotovo ni bil v računih vlade: prav tako kot je presenetil umor glavnega tajnika CGT v Mar del Plati, Marcelino Mansilla. Delovanje gverile kakor tudi „divje“ stavke delajo silne prglavice vladi, ki ima že tako dovolj drugih problemov, katerih rešitev je kaj težka.

Primer župana Debenedettija je tipičen primer „divje“ stavke. Ko je novi župan odstavil interventorja v direkciji za pokopališča, se je ta upr odloku in svojega mesta ni zapustil. Podobno se je zgodilo še z nekaterimi drugimi direkcijami. Uslužbenci teh direkcij so se mimo sindikata izjavili za stavko. Ta je prišla tako daleč, da na buenosaireskih pokopališčih sploh niso pokopavali mrličev. Prvotna novica, da je župan odstopil se je izkazala za neutemeljeno, konflikt pa se je nevarno razširil. Opazovalci se sprašujejo, kako je do konflikta prišlo, ko je vendar bilo mnogo govora, da je bil župan nastavljen na izrecen Peronov namig. Končno je Debenedetti odstopil, na njegovo mesto pa je bil imenovan up. gen. José Embrióni.

Umor sindikalista Marcelina Man-

Aleksander Solženicin, Nobelov nagrajenec za literaturo, ne dobi dovoljenja od sovjetskih oblasti, da bi se smel preseliti v Moskvo, kjer bi mogel živeti pri svoji družini. V ZSSR se prebivalci ne smejo samovoljno seliti ter imajo posebne interne potne liste v katere sovjetska policija sproti vpisuje vsakokratno bivališče. Solženicin je protestiral proti temu postopku in izjavil, da „internih potnih listov nimajo niti v kolonijah.“ Prav tako je javno izjavil, da on „ni suženj nikogar“ in da „tudi najvišji oblastniki v Moskvi nimajo nad menoj lastninske pravice“.

V Beogradu je po poročilih Reuterja policija minule dni odkrila po raznih pisarnah in stanovanjskih poslopih v središču mesta več kot pol ducata bomb ter jih pravočasno odstranila.

jev, zlasti iz Češke prihajajo poročila o naraščanju uporabe mamil, o zloporabi zdravil in o mladinski kriminaliteti.

Na splošno moremo reči, da je mladina v vzhodni Evropi razočarana nad „socialistično“ resničnostjo. Probleme skuša reševati s potovanji, kamor pač more. Upanje pa je, da se bodo lahko jutri vključili v zdravo družbo.

Mladina na vzhodu ve, da socialistična družba ni rešila nobenega človeškega vprašanja, zato ne verjame ideološki indoktrinaciji, čeprav jo mladinska sociologija podpira.

Na evropskem zapadu

Tretji predavatelj je bil prof. dr. Helmut Kuhn z univerze v Muenchenu in govoril je o mladini na evropskem zapadu. Ko govorimo o sodobni mladini kot delovni enoti in o njeni medsebojni skupnostni zavesti, mislimo predvsem na revolucionarno gibanje, ki se je začelo pred 10 leti in se še docela dosega ni pomirilo. Nihče še nima poguma napisati njeno zgodovino. Razširilo se je čez ves svet, čeprav je najmočnejša na zapadu, igra pa marksizem tudi svojo vlogo pri tem. Ne moremo pa tega gibanja navesti na posamezni vzrok. Prvi vzrok je nemir, ki leži v krizi šolstva in predvsem na univerzah. K temu je pripomoglo vedno večje število študentov, da moremo danes govoriti o prenasitju. Povzročilo je nezadovoljstvo, kar je spet podprlo politično ideologijo. Nova levica na katero je vplival komunizem in maoizem, je prevzela marksizem, ki se je končno formuliral v študentsko mladinsko

sille v Mar del Plati pa je dokaz delovanja gverile in notranjega spora peronizma. V teh dveh območjih je iskati krivce. Uboj si je prilastila delno peronistična gverilska organizacija FAR (Fuerzas Armadas Revolucionarias — Revolucionarne oborožene sile). Ta naj bi bil prvi izmed štirih atentatov, proti desničarskemu peronističnemu vrhu. Ostali trije naj bi bili še Osinde, glavni tajnik zvezne CGT, Rucci in minister za socialno skrbstvo López Rega. Ta zadnji je pred dnevi prošil za poldrugo mesečni dopust, t. i. do konca volilne kampanje. Proti Rucciju so pa že večkrat skušali atentirati, seveda brez uspeha. V enem teh atentatov je umrl šofer sindikalnega vodje.

Spričo tega atentata, pa tudi sicer pospešene gverilske dejavnosti in splošnega kriminala (zlasti ugrabitev oseb) se javnost zaskrbljeno sprašuje, kje je mir in red, ki sta bila obljubljena med zadnjo volilno kampanjo. Sicer pa noben resen opazovalec ni jemal v poštev peronističnih izjav, da bo gverila končana takoj, ko bo peronizem prevzel oblast.

Glede bodočih predsedniških volitev je novost ta, da je Manrique ponudil nasprotnima kandidatom (Peronu in Balbinu, kajti Corala nihče ne jemlje resno), naj bi tradicionalno kampanjo, ki precej stane, nadomestili z vrsto televizijskih razgovorov med kandidati za predsednika in za podpredsednika. To je bila bolj politična kot efektivna poteza, kajti Manrique sam gotovo ni pričakoval, da bo njegovemu predlogu ugodeno. Peronizem namreč nima skrbni s financiacijo, po drugi strani pa podpredsedniški kandidat (gospa Estela Martínez de Perón) nikakor ne more tekmovali v kaki debati z mladima radikalom De la Rúa, ali demoprogresivom Martínez Raymonda. Ostalo je pri ponudbi in eventualnih simpatijah, ki jih je Manrique žel.

Gospodarsko stanje medtem prihaja v kritično fazo. Ukrepi, zlasti o maksimiranju cen, kreditih in procentih pri komercializaciji, niso dosegli predvidenih gospodarskih rezultatov. Res so zlasti nižji sloji prišli do kratkega oddiha, a marsikatera industrijska področja se nahajajo v težkem finančnem stanju. Gospodarski minister Gelbard je sicer zatrdil, da ni recenzije, a do te se lahko pride, če vlada ne bo podvzela zadovoljivih ukrepov. Ti pa v nekaterih primerih zahtevajo vsaj delno zvišanje nekaterih cen.

MLADINA MED MARXOM IN KRISTUSOM

(Dalje s 1. str.)

ko domov. Tako je danes marsikdaj mladina otrok mrzle dediščine brez očeta in matere.

Beg v levico

Na šolah, zlasti na univerzah, je danes eksplozija študija in študirajočih, kar naj bi zožil „numerus clausus“ — določeno število dijakov, ki so pripuščeni k študiju —, a se kmalu pokaže posebna nervoza osamljenosti. Zato danes velik del mladine beži v skrajno levico, ki pa ji vzame življenjsko veselje s tem, da jih nauči posebnega slovarja, jih politično zaposli, ko ne morejo najti zaradi pomanjkanja zaposlitev v svojih poklicih, kar posebej velja za pomožne znanosti kot so politična sociologija ali socialna psihologija itd., kar vse ustvarja poklicne revolucionarje in jih postavlja na odločilna mesta na univerzah ob volilni lenobi desinterezirane množice. V zunanji politiki od lanskega leta ni našla nikakega elana, pač pa le razkroj ob novo nastajajoči združeni Evropi, skuša okrepiti vpliv svoje unije in gleda na moralni razkroj Združenih držav.

Kdor opazuje porast zločinov, se ne more čuditi, da se socializem ne čuti varnega iz življenjskega strahu. Če se zapadu ne bo posrečilo izrastkov gospodarstva ukrotiti, bo mladina zlasti v Nemčiji podlegla vzhodnemu pojmovanju kapitalistične države, saj ji množična obveščevalna sredstva nepresta-

no trobijo, da je kapitalizem hudičevo delo, socializem pa dobra stvar. Do ozdravljenja bo moglo priti le, če bodo nove pobude v združeni svobodni Evropi dobile nov zanos. Zato mora biti dana svoboda osnovnih človeških pravic, Cerkev mora še bolj odpreti metafizični pogled na življenje in gospodarske osnove, ki so bile dosedaj zapostavljene, spet vrnjene na moralne in krščanske osnove.

Marksizem skuša razbijati družine, vzgaja v anti-avtoritetnosti napram staršem in ubija idealizem v mladih in pripelje mladega človeka v egoizem, da niha med kremeljsko in betlehemske zvezdo.

Dr. Wolf Oeschles, profesor na zveznem inštitutu za vzhodne znanosti in mednarodne študije v Koelnu, je govoril o mladi generaciji v komunističnih državah.

Pod rdečimi režimi

Na zapadu je dokaj razširjeno mnenje, da je mladina na vzhodu popolnoma komunizmu zvesta, kar pa dvomijo v vzhodni Evropi. Le KP na češkem je imela pred petimi leti pogum izjaviti, da prisiljena ideološka indoktrinacija mladih ne interesira, jih napravi cinike in za politično delo nesposobne. Tako ne moremo reči, da bi bil dosežen ideal novega človeka. Dasi se uradno še vedno zatrjuje enotnost, pa so že zazijale globoke razpoke med njihovimi vzgojnimi pravili in vsakdanjo resničnostjo, ki se je mladina zaveda, česar se mladi zavedajo in se s tem tudi okrepe v odporu proti dejanskemu stanju. Zato je v vseh deželah ojačena

mladinska sociologija pripravljena po svoje pripraviti kritiko in predstavo mladim.

Za mladino ne velja socialni altruizem, saj dela le zase. V prvi vrsti misli na osnovanje družine, na dobre dohodke, na zanimiv poklic in življenje in na življenje brez vznemirjanja. Kako vse to uresničiti, jo zanima, zato najdemo povsod beg z dežele v mesta in odstotek inteligenčnih poklicev je vedno večji.

Socialistična pot in pritisk znanstveno-tehnične revolucije vodita v lastno kariero. Zato se študij visoko ceni med mladimi Evropejci. Končni doseg in konec študijev pa ovirajo pomanjkljivosti kot preveč izpitov, visoko število nedokončanih študentov, ideološka in druga bremena. Mladina tudi kritizira ono, česar uradna propaganda rada izpušča, kot birokracijo, zapravljenost vladujočih, uničenje kritike itd. Radi pokažejo, da se za politiko ne zanimajo, kritizirajo negativne strani državnih mladinskih organizacij, se posmehujejo „formalizmu“ pri delu v partiji. Manj pa je med to mladino zahtev, da bi mladi in stari sodelovali in bili vključeni v socialistično življenje.

Na vzhodu sociologi neradi govorijo o „subkulturi“ mladih, ustvarjajo pa mladini poseben svet. K čemur spada navdušenje za „beat“ muziko, za dolge lase itd., kar tudi zapad tolerantno sprejema. Nov je na vzhodu problem ljubezni — seksa, kar se posebej občuti v Vzhodni Nemčiji. Povsod priznajo potrebo, da se očistijo stalizma ter da vzamejo tudi seksualno življenje z resne strani. Iz mnogih kra-

I. Kunstelj

Novice iz Slovenije

CERKNICA — V Zelšah so v obnovljeni cerkvi priredili že drugi koncert. V prvem je nastopil slovaški godalni kvartet; drugi koncert samospevov slovenskih, čeških in slovaških avtorjev od zgodnjih romantikov do modernih impresionistov pa sta izvajala tenorist Rudolf Franc in sopranistka Ileana Brautuž-Kacianova ob spremljavi pianista Andreja Jarca. „Komorna scena“ iz Ljubljane pripravila v istem okolju še štiri koncertne nastope. Na enem teh nastopov sta nastopila violinista Igor Ozim, sedaj profesor na konservatoriju v Kölnu, in njegov učenec Primož Novšak, sedaj profesor na konservatoriju v Bielu v Švici. Umetnika sta izvajala dela Boccherinija, Haydna, Bartoka in Prokofjeva. Ista umetnika sta 3. avgusta izvajala v križevniški cerkvi v Ljubljani dela Leclaira, Boccherinija, Spohra in Kreka.

ŠKOFJA LOKA — Domačin Miloš Mlejnik, nadarjen violončelist, je ob spremljavi pianistke Vlaste Doležal-Rusove priredil v Loškem gradu koncert del Boccherinija, Brahmsa, Penderkega in Debussyja.

PTUJ — Geološki zavod je v Ptuju vrtal v globino 1064 metrov. Iz vrtnice je pritekla topla voda, ki ima na površini 32,2 stopinj. Vodo je nato analiziral zagrebški zavod za fizikalno medicino in rehabilitacijo in ugotovil, da spada ta topla voda v sam vrh evropskih zdravilnih vod. Po sestavi in vrednosti je enaka vodi svetovitega nemškega zdravilišča v Wiesbadnu, toda ptujska voda je nekoliko toplejša.

LJUBLJANA — Pred kratkim so obnovili znano ljubljansko gostilno „Pod lipo“, istočasno pa so v njej uredili tudi — „pizzerijo“, ki so jo odprli v začetku avgusta.

JESENICE — Tehnični muzej jeseniške železarnice je pripravil na prostem pred železniško postajo razstavo povečanih fotografij. Pod naslovom „Jesenice včeraj, danes in jutri“ prikazuje začetek in razvoj ter načrte za nove gradnje na Jesenicah.

RADOVLJICA — V zgornjih prostorih radovljiške graščine so 4. avgusta odprli prenovljeni in povečani čebelarški muzej, ki je ena redkih tovrstnih institucij na svetu. S tem se je radovljiška občina pridružila raznim prireditvam, ki jih prirejujejo to leto v Sloveniji ob 200-letnici smrti čebelarkega svetovnoznanega pionirja Antona Janše, ki se je rodil v Breznici pri Radovljici.

SLOVENSKA BISTRICA — Na gradbišču nove hitre ceste so naleteli na ostanek rimskih hiš iz začetka 3. stoletja. Arheološka ekipa Zavoda za spomeniško varstvo je pod vodstvom dr.

Ive Curk raziskala tlorisa dveh hiš, ki sta sodili k manjšemu obcestnemu zaselku ob stari rimski cesti. Hiši sta bili delno zidani delno leseni, tako da ohranjeni temelji opozarjajo verjetno na prastare tradicije, ki so se ohranile še v vaških hišah polpretekle dobe.

BREGINJ — Tolminska občina je v svojem srednjeročnem programu sklenila v sklopu kobariške tovarne igel postaviti manjšo tovarno v Breginju tik ob italijanski meji. S tem in pa z urejevanjem cest in kmetij naj bi zaustavili preneglo izseljevanje ljudi s podeželja.

Umli so od 30. julija do 4. avgusta:

LJUBLJANA — Anton Brilli, arhitekt; Marija Pibernik; Lucija Krašovec r. Petrič; Pavel Dolinšek, 85, up. mesarski mojster; Dragica Višek; Janez Teršelič, 83; Baldomir Rebek, u. prof. T. E. šole; Marija Lukež r. Mehle, 72; Alojzija Gregorc r. Egger; Jože Fekonja, 93; prof. Stane Kregar, duhovnik in ak. slikar; Angela Krečič r. Uršič; Marija Brabec r. Kosec; Jožica Wildmann r. Mauser; Marija Sterlekar, up. uradnica; Tone Tonkli; Andrej Bricej in Danijel Murn (nesreča na žel. prelazu pri Vnanjih gorah); Amalija Zupan r. Pavič; Josipina Gliha r. Kastelic; Karel Kačar; Tone Prelec, gr. inženir; Marija Hočevar r. Močilnikar, 83; Angela Mesarko r. Hartman, med. sestra; Pavla Malalan r. Horvat; Vladimir Strniša; Karel Kozjek, kroj. mojster; Marija Vene r. Dvojmoč; Frančiška Grubič r. Bernik.

RAZNI KRAJI — Nace Klemenčič, p. d. Bokalov oče, 82; Radohova vas; Janez Topolovec, Kidričev; Avgust Mejač, up. zav. zastopnik, Kamnik; Jakob Habjan, posestnik, 72, Domžale; Eva Grbec r. Mihelič, Kamnik; Jernej Kozjak, Kranj; Emilija Kramer, Celje; Janez Čeh, 70, Ptuj, p. nesreča; Jože Rudolf, 66, Debre pri Laškem, p. n. Stefan Jošt, 28, Škedenj pri Ločah, p. n.; Ljubo Ravnikar, ak. slikar, Kranj; Cecilija Golmajer, 79, Bled; Marija Kovac r. Peterlin, Zagorje ob Savi; Alojz Šunta, Laško; Jernej Cimerman, 70, D. M. v Polju; Franc Mihelič, Logatec; Alojzija Grčar r. Tavčar, Ribnica; Janez Miklavc, up. livar, Bizovik; Otilija Rauter, up. učit., Planina pri Sevnici; Oto Savicki, 61, up. učitelj, Ruše; Igor Šink, Škofja Loka; Marija Gorjanc, Šmartno ob Paki; Marija Divjak r. Štih, 86, Ribnica; Andrej Sajko, 74, mlinar, Majšperk (nesreča pri delu); Ivan Klakorčar, 33, Kaplja vas in Marija Slatnar, 20, Mozirje ter Irena Grum, Maribor (prometna nesreča pri Kronovem); Jelica Miklavc r. Marinčič, učiteljica, Dobrovo v Brdih; Vera Fras r. Sinič, Maribor; Franc Kamničar, Dravljice; Andrej Obersnel, Lokve; Franciška Fine r. Zgonc, 83, Vrhovci pri Lj.; Amalija Supan r. Renečelj, Zidani most; Jože Jezeršek, Kranj; Ivana Rožič, 85, Črna vas; Janez Šuštar, zidar, Sela pri Kamniku; Jože Škof, 76, Metlika; Izidor Miklavčič, up. učitelj, Tolmin; Anton Opresnik, Dol pri Hrastniku; Gabrijela Čelepič, Cezanjevci; Blaž Koren, Celje; Igor Hink, prvanik, Škofja Loka; Ivan Ribič, Vače; Valentin Manfreda, 57, pastir (nesreča pri delu na planini); Pavel Breznikar, 48, Vrh pri Sentrupertu (strela udarila v podboje hlevskih vrat in ga ubila).

Srebrni jubilej slovenske maše v San Martinu

Pred 25 leti, 15. avgusta 1948, je rajni g. duhovni svetnik Karel Škulj prvič maševal za Slovence v Sanmartinskem kraju. Odtlej je bila v farni cerkvi vsako nedeljo slovenska sv. maša, prej v latinščini in v zadnjih letih, po spremembah v bogoslužju, v slovenščini.

Po smrti g. svetnika Škulja so bili med Slovenci v San Martinu ti slovenski izseljenski duhovniki: dr. Stare Alojzij, Jurak Jože, župnik Mali Gregor in sedaj Rode Jurij. S slovensko mašo je združeno dušnopastirsko delo med rojaki, kolikor je to mogoče v izrednih izseljenskih razmerah.

Odbor Slovenskega doma v San Martinu, pevski zbor, slovenska šola in rojaki so se v nedeljo, 26. avgusta, hoteli Bogu zahvaliti za naš 25-letni obstoj s slovensko jubilejno zahvalno mašo. Veselo bi bilo videti vsako nedeljo tako naponenjo cerkev kot ob tej priliki!

Delegat za dušnopastirstvo med Slovenci v Argentini, msgr. Orehar Anton je sodeloval z g. župnikom Gregorjem Mališem in J. Rodetom. V pridigi je poudarjal namen in potrebnost slovenskih izseljenskih sv. maš. V kasteljaščini se je zahvalil navzočemu domačemu župniku za gostoljubnost in razumevanje, s katerim nam dajejo na razpolago svojo farno cerkev.

Lep je bil pogled na polno farno cerkev. Sprejeli narodne noše, v prvih klopih šolski otroci in nato do vrat polne klopi. Pevski zbor tudi slavi leto svoje 25-letnice. Pod vodstvom g. Slavka Rupnika je mogočno spremljal sv. mašo, pri kateri smo se spomnili vseh bivših živih in rajnih dirigentov in pevcev. Bog plačaj zboru vse delo, stroške in čas!

Po maši smo šli na skupni zajtrk v Slovenski dom. To je bila bolj rečeno zahvalna prireditev, ki jo je organiziral odbor doma in na srečanje vse slovenske farne družine v San Martinu in rojakov iz drugih krajev. Pri tej priložnosti smo se spomnili raj. g. svetnika

Škulja. Pri slovenskem delu prireditve je bila na programu zahvala msgr. Oreharju za razumevanje in ljubezen, s katerima 25 let spremlja naše življenje. A je po maši moral takoj oditi na pogreb g. dr. Alojzija Voršiča, ki je s tolikšno ljubeznijo in veseljem prihajal na naše prireditve — naj nam njegovo navdušenje za slovenstvo daje moči v slovenskem izseljenskem življenju!

Sedanjí dušni pastir se je zahvalil vsem, ki so sodelovali ali še pomagajo pri slovenski maši. Pevski zbor, slovenska šola, mežnarji, bralci, ministranti — vsak je na svojem mestu potreben in težko nadomestljiv. Verniki premagajmo komodnost! Če je le mogoče, da bi bila vsaka družina vsako nedeljo zastopana vsaj ob enem članu pri slovenski maši. Bog daj, da bi se srečali ob 50-letnici slovenske sv. maše v San Martinu!

Domači župnik, msgr. dr. Clovis Fernández Mendoza se je z velikim veseljem odzval povabilu, da bi prišel v Slovenski dom na naš zajtrk. Fantek v narodni noši mu je z zahvalnimi besedami izročil slovenski šopek. Prav tako je deklara v narodni noši v slovenščini izročila lep šopek sedanjemu katehetu. Na besede, s katerimi se je Rode Jure zahvalil msgr. Clovisu za vso naklonjenost skozi 25 let, je on primerjal našo usodo s težko borbo irskih emigrantov v Argentini pred približno 100 leti in kako so oni še po treh rodovih spoštovali delo svojih duhovnikov. Želel nam je, da bi še dolgo vztrajali v našem verskem in narodnem življenju. Predsednik odbora Slovenskega doma, Žagar Anton je podaril v imenu rojakov msgr. Clovisu lesen križ v zahvalo in spomin na 25-letnico slovenske maše. Križ je naredil in brezplačno podaril znani slovenski rezbar Jože Žerovnik. Za konec je vsa dvorana zapela zdravico msgr. Clovisu.

V nedeljo je bilo lepo... Bog daj, da bi bilo tako večkrat v letu! In tudi čez 25 let!

Osebnosti

Krst. V slovenski cerkvi je bil na praznik Marijinega vnebovzeta krščen Gabrijel David Vrečar, sin Gabrijela in Tončke roj. Uštar. Za botra sta bila ga. Pavla Uštar in g. Tine Vrečar, krstil pa je g. Danijel Vrečar.

Krščena je bila Andreja Vivijana Zupanc, hči Franceta in ge. Ivanke roj. Klemenčič. Botrovala sta gđc. Marija Uštar in Ivan Zupanc. Krstil je g. dr. Alojzij Stare.

Zakrament sv. krsta je prejel Vinko R. Bavec, sin Vinka in ge. Slavke roj. Mehle. Botrovala sta ga. Marija in Ivan Mehle; krstil pa je g. dr. Alojzij Stare. V družini dr. Janeza Trudna in ge. Delije roj. Savnik so krstili hčerko na ime Ana Marija. Botrovala sta gđc. Mija Markez in Savko Truden. Krstil je g. Primož Langus.

Vsem srečnim družinam naše iskrene čestitke.

Novi slovenski diplomanti

Na agronomski fakulteti buenosaireske univerze je 22. avgusta t. l. diplomiral za inženirja agronomije Slavko Devjak. Naše čestitke.

Na vseučilišču Profesorado p. A. Elizalde in Ciudadeli je diplomirala za profesorico zemljepisja gđc. Alenka Perhorič. Iskreno čestitamo.

DR. ALOJZIJ VORŠIČ — umrl

Komaj dva meseca je minilo, odkar smo poročali, da je dr. Alojzij Voršič letos 16. junija obhajal čil in zdrav 85. obletnico svojega rojstva. Poudarili smo kako se vztrajno udeležuje slovenskih prireditev in ga pri tem ne ovirata ne čas ne razdalja. Bil je tako vključen v slovensko izseljensko družino v Argentini, da smo ga res pogrešali, če se kdaj ni pojavil ta visoko zdravniški mož v družbi svoje gospe Zinke na kulturni ali družabni prireditvi. Bil je vedno prijeten do vsakega in poln optimizma in bodrilnih besed.

Tudi v soboto, 18. t. m., se je udeležil z gospo slavnostne večerje v Slomškovem domu, ki je bila v proslavo 25-letnice našega pevskega zbora Gallus. V nedeljo, 26. avgusta, je bil še v Lourdesu na slovenskem romanju, da se je priporočil Materi božji. Od torka dalje pa se je počutil slabo. Po zdravniški odredbi so ga odpeljali v sanatorij Otamendi, kjer je v noči od petka na soboto umrl zadet od kapi. Na mrtvaški oder so ga položili v soboto dopoldan na njegovem domu v Buenos Airesu. Številni prijatelji in znanci iz Velikega Buenos Airesa so ga hodili kropiti in moliti za pokoj njegove duše. V nedeljo, 26. avgusta, je delegat msgr. Orehar daroval na domu pokojnega sv. mašo, med katero je v govoru opisal pokojnika kot vernega moža, ki je pogosto pristopal k obhajilni mizi. Po opravljenih molitvah ob krsti, se je razvil pogrebni sprevod na pokopališče Chacarita, kjer je msgr. Orehar molil ob odprtem grobu pogrebne molitve. Od pokojnika sta se poslovila z govori Miloš Stare predsednik NO in načelnik SKD-SLS in Božo Stariha, predsednik osrednjega društva Zedinjena Slovenija.

Življenjska pot dr. Voršiča je tesno povezana z usodo slovenskega naroda. Rojen v Bratoničah v Slov. gorah, je moral že v ljudski šoli občutiti, da je sin slovenskih staršev. Prav tako v gimnaziji, katero je obiskoval v Mariboru in v Ljubljani. Nemstvo je tedaj gospodarilo v Sloveniji in namenu, da načrtno zatire slovenski živelj. Slovenci takrat nismo imeli svoje univerze. Zato je moral dr. Voršič v Gradec in Prago, kjer je diplomiral na pravni fakulteti neposredno pred prvo svetovno vojno. Štiri leta je bil na fronti in doživljal tudi sam, kar je moral naš narod pretrpeti pred to vojno. Po končani vojni je promoviral za doktorja prava v Pragi in se je po kratki dobi v upravni službi posvetil odvetniškemu poklicu v Celju. Bil je delaven v organizacijah, zlasti pri Orlih, v gospodarskih podjetjih in leta 1938 je postal župan mesta Celja. Ko je začela druga svetovna vojna, so ga nacisti kot zavednega Slovencega takoj zaprli. Le s težavo se je rešil, da ni bil odpeljan v Dachau in se je umaknil v Ljubljano, kjer je bil 3. maja 1945 tudi član prvega slovenskega parlamenta. Begunska leta je preživel na Koroškem. Tudi on je daroval enega sinov na življenje svobode za slovenski narod. Bil je vrnen v domovino in umorjen od komunistov. Po begunskih letih na Koroškem je leta 1948 prišel v Argentino. Takoj je postal delaven pri Slovenskem katoliškem akademskem starešinstvu, v Slovenski krščanski demokraciji — SLS, kjer je bil član načelstva, pri Društvu Slovencev in tudi v odboru za Slovensko hišo.

Zapušča ženo Zinko roj. Tomšič, hčerko Bogdano por. Zupan in sina Vladkota z družino Vsem izreka tudi Svobodna Slovenija iskreno sožalje. Pokojnika pa bomo ohranili v hvaležnem in spoštljivem spominu.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Seja referentov ZS bo 6. septembra ob 20 v društvenih prostorih.

Vselslovenska tombola za izdajo učnih knjig bo 2. decembra v Slomškovem domu.

Slovenska radijska oddaja je vsako nedeljo ob 14.30 na radio Antartida.

Pisarna in knjižnica ZS je odprta vsak dan, razen ob sobotah, od 16—20.

SLOVENCI V ARGENTINI

SLOVENSKO ROMANJE V LOURES

V nedeljo, 19. avgusta popoldne, so se kot tradicionalno zbrali Slovenci iz Velikega Buenos Airesa pri lurski votlini in cerkvi v Santos Lugares. Številni romarjevi je bilo letos izredno. Prišli so novi naseljenci, pa tudi rojaki, ki so prišli v Argentino še pred drugo svetovno vojno.

Po molitvi rožnega venca pred lursko votlino in procesiji v gornjo cerkev, je bila romarska maša, katero je daroval delegat dušnih pastirjev za Argentino, msgr. Anton Orehar. V cerkvenem govoru je zlasti poudarjal, da moramo v spremenjenih razmerah današnjega časa najti smer našega življenja, da bomo srečni na tem in onem svetu.

„Iščimo trdnih temeljev tega našega življenja,“ je poudarjal, „da bo v miru potekalo in rodilo sadove posameznikom, družinam in vsej naši slovenski skupini.“ Naglašal je nato tri dejavnike, ki naj nas vodijo v tem iskanju: 1. zdrava pamet, v katero je Bog vsejal prve smernice; Božja beseda, zlasti sveto pismo, pa beseda naših nadpastirjev in pastirjev; 3. Odpreti oči ljudem in razmeram, zlasti skrb za mladino, da bo hodila po pravi poti.

Mogočno je donela slovenska molitev in pesem po prostrani cerkvi in pričala, da se v svojih vsakdanjih težavah, katerih ni malo, Slovenci še vedno radi zatekamo k Mariji in porsimo Njene pomoči.

Prireditve Medorganizacijskega sveta „Gallusu“ za srebrni jubilej

Medorganizacijski svet Zedinjena Slovenija je v soboto, 18. avgusta, organiziral v proslavitev srebrnega jubileja našega reprezentativnega pevskega zbora Gallus slavnostno večerjo v Slomškovem domu. Dvorana in balkon sta bila povsem zasedena.

Vodstvo prireditve je imel Marijan Loboda, ki je napovedoval posamezne točke sporeda. Gospodar Slomškovega doma Franc Vester je pozdravil člane zbora in vse občinstvo, nakar je možki zbor iz San Martina (solist Ivan Zorec) Gallusu na čast zapel tri pesmi. Slovenski fant in dekle sta nato Gallusovemu dirigentu dr. Juliju Savelliju izročila šopek rdečih nageljnov, nakar se je dr. Savelli zahvalil za čestitke in obenem sam čestital sammartinskemu zboru, ki že tudi slavi 25 let obstoja.

Sledil je govor predsednika Zedinjene Slovenije Boža Stariha, ki je podal zgolšen pregled Gallusovega delovanja, naštel vse predstavnike zbora, poudaril, da „živi Gallus z nami v veselju in žalosti“ in posebej omenil pevce, ki že vseh 25 let pojejo v zboru: gđc. Rozo Golob, Anico Rode, Vido Bedenčič, Ivana Rodeta in Jožo Vombergarja.

Medorganizacijski svet je nato Gallusu podelil častno diplomu. Vinjeta na pergaminu je delo arh. Jureta Vombergarja; besedilo: „Dokler bomo Slovenci, bomo slovensko peli — dokler bomo slovensko peli, bomo Slovenci“, pa dr. Tineta Debeljaka.

Takoj zatem je spregovoril msgr. Anton Orehar in se zahvalil Gallusu „v imenu našega cerkvenega življenja“ in zboru želel še dolgo življenje, „da bo sodeloval tam, kjer je najbolj potrebno.“

Sledila je zahvala sedanjega predsednika zbora Silva Lipuščka vsej slovenski skupnosti, ki spremlja Gallusovo delovanje skozi 25 let, posebej pa še Slomškovega domu, kjer ima Gallus že dolga leta prostor za pevske vaje.

France Pernišek je pozdravil Gallusa kot predsednik Društva Slovenska Pristava, Stane Mustar kot predsednik Našega doma, Jože Vidmar kot predsednik Slovenskega doma v Berazategni, za Slovenski dom v Carapachayu je spregovoril Edi Škulj, za San Martin Davorin Kahne, Stane Jerebič pa je podal vsem v smeh in dobro voljo parodijo na naše pevske tradicije.

Za konec sporeda je tajnik Zedinjene Slovenije Vilko Cuderman prečital

pismene čestitke, ki jih je Gallusu poslala SKA izpod peresa dr. Tineta Debeljaka.

Sledila je okusna in obilna večerja. Gostje so ob kramljanju in petju prebili lepe večerne ure in v prijetnem vzdušju proslavili srebrni jubilej Slovenskega pevskega zbora Gallus.

Predavanje o naših velikih možeh Prosvetni večer Zedinjene Slovenije

Dne 24. avgusta je bilo v Slovenski hiši predavanje, čigar namen je bil seznaniti poslušalce z dobo, ki se vedno boj odmika od nas, ki je bila v življenju našega naroda izrednega pomena v vseh panogah našega narodnega razvoja. Predavatelj, g. Košiček, eden od vedno bolj redkih med nami, ki je to dobo doživljal in imel osebni stik z vodilnimi osebnostmi te dobe, je bil naprošen, naj nekaj svojih spominov na te velike moze nam pove. Predavatelj je iz obširne množice mož, ki bi zaslužili, da bi se njihova dela ohranila zanamcem, pa jim sedanjí režim ne privoščil niti besede, izbral tri: dr. Janeza Ev. Kreka, dr. Korošča in dr. Kulovca, ki so v našem javnem življenju, kot voditelji političnega slovenskega gibanja imeli odločilno vlogo. Podal nam je najprej v zelo skrajni obliki sliko naših narodnih problemov tam ob začetku našega stoletja in potem, ko smo zaživel v novi obliki v naši novi državi in ob tem karakteriziral vodilne osebnosti teh dob, zlasti na podlagi osebnih stikov z njimi izven uradnih prilik, ko se ti pokažejo dostikrat v nam oddaljeni podobi in nam ni mogoče spoznati v celoti njihovih umskih, moralnih in družinskih lastnosti. Predavanju, ki je bilo v malo drugačnem slogu podano, kakor so navadno predavanja, je občinstvo pozornost sledilo. Škoda, da mladih, katerim je bilo namenjeno, skoro ni bilo nič.

OBVESTILA

SOBOTA, 1. septembra 1973:

Koncert mladih lanuških pevčkov ob 8 zvečer v Slovenski hiši pod vodstvom ge. Zdenke Janove v dobrodelne namene Zveze slovenskih žena in mater.

Na Pristavi ob 20.30 pomladanski družabni večer.

V Slovenski hiši v prireditvi SKA VI. kulturni večer ob 20. Predaval bo ing. Martin Povše: „Jedna sila za miroljubno porabo“. Predavanje, ki je v okviru prirodoslovno tehničnega odseka, bo spremljale projekcije.

NEDELJA, 2. septembra 1973:

Misijska prireditev v Slovenski hiši ob 17 s predavanjem s. Silve Žužek. V Slovenski hiši ob 9 spominski dan generalu Leonu Rupniku.

V našem domu v San Justu Mladinski dan.

SOBOTA, 8. septembra 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu družinski večer z večerjo in družabno prireditvijo.

NEDELJA, 9. septembra 1973:

V Slomškovem domu ob 15 prva velika tombola v korist zavetišča dr. Gregorja Rožmana.

SOBOTA, 15. septembra 1973:

Slovenski buenosaireski oktet prireja koncert v Slovenski hiši ob 20.30.

NEDELJA, 16. septembra 1973:

V Slovenski hiši proslava šolskih otrok na čast škofa Antonu Martinu Slomšku. Na sporedu sv. maša in pravljica igra „Od pastirja do cesarja.“

SREDO, 19. septembra 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 18.30 redni sestanek Lige žena-mati.

SOBOTA, 29. septembra 1973:

Na Pristavi večer slovenske pesmi ob 20. Izvajajo Slovenske mladenke.

NEDELJA, 30. septembra 1973:

Celodnevna prireditev ob obletnici Slomškovega doma.

SOBOTA, 6. oktobra 1973:

Slovenski pevski zbor Gallus pripravlja koncert samo narodnih pesmi.

NEDELJA, 7. oktobra 1973:

Velika sanmartinska tombola.

Sodelujte pri izdaji Zbornika Svobodne Slovenije, najbolj reprezentativne knjige slovenskih izseljencev. Ne odlašajte. Naročite to knjigo in plačajte še pred izidom. Cena 70.— pesov. Za pošiljanje po pošti doplačilo (za Argentino) 5.— pesov. Možno je tudi plačilo v obrokih: vsaj do konca avgusta 40.— pesov, ostanek ob prevzemu.

V soboto, dne 1. septembra, ob 8 zvečer bo v Slovenski hiši

KONCERT MLADIH LANUŠKIH PEVČKOV

pod vodstvom ge. Zdenke Janove

Vabi Zveza slovenskih mater in žena, katere dobrodelnemu fondu je namenjen dobiček koncerta.

SDO — SFZ Morón

Te vabita na

POMLADANSKI PLES

1. septembra ob 20.30

Slovenska Pristava, Castelar

Slovenski dom v San Martinu

vabi vse rojake na

**DRUŽINSKI VEČER
z večerjo in družabno prireditvijo**

ki bo v soboto, 8. septembra ob 20.

Za večerjo se prijavite pri odbornikih ali pri gospe Potočarjevi.

Sodeluje orkester "Duc in altum"**Naš dom****San Justo****Nedelja, 2. septembra 1973****MLADINSKI DAN**

- Ob 8.—: v cerkvi mladinska sv. maša, nato zajtrk v Našem domu in odbojka.
- Ob 12.—: kosilo, po kosilu še tekmovanje v odbojki.
- Ob 16.30: kulturni plogram in razvedrilo.

Igra poznani orkester „DUC IN ALTUM“

9. SEPTEMBRA

Slovensko zavetišče dr. Gregorija Rožmana vabi vse Slovence, da se v nedejo, 9. septembra, udeležijo prve velike

t o m b o l e

na prijaznem vrtu Slomškovega doma.

- Dobrodelna prireditev je namenjena gradnji ene najpomembnejših ustanov slovenske emigracije.
- Glavna dobitka sta: 1. Družinski šotor za 6 oseb (znamka 1. vrste); 2. Hladilnik znamke Bled.
- Slovenska mizarska, pletilna in druga podjetja pripravljajo izredna presenečenja.
- To bo gotovo ena najlepših tombol; že sedaj je zbranih nad 50 tombol, okoli 200 kvatern in 200 činkvinov.
- Kupujemo tablice, darujemo dobitke!
- Udeležimo se prireditve skupaj s svojimi znanci.
- V rekordnem številu prihitimo v nedeljo, 9. septembra, v Slomškov dom in v dejanju pokažimo svojo pomoč pri gradnji zavetišča vseh potrebnih!

Pričetek po 15. uri.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires

T. E. 69-9503

Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone MizeritCorreo
Argentino
Central (B)FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 1.149.713

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1973 za Argentino \$ 75.— (7.500.—) — Pri pošiljanju po pošti \$ 78.— (7.800.—). ZDA in Kanada 13 USA dol.; za Evropo pa 15 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

**PORAVNAJTE ZAOSTALO
NAROČNINO!****SLOVENSKI PROTIKOMUNISTIČNI BORCI****Spominski dan
generalu Leonu Rupniku**

ustanovitelj in pokrovitelj Slovenskega domobranstva

Slovenska hiša, nedelja, 2. septembra

ob 9.00: pred spomenikom junakov, nagovor Srečko Rus
ob 9.30: sv. maša, ki jo bo daroval msgr. A. Orehar**KONCERT****SLOVENSKI BUENOSAIREŠKI OKTET**

Sobota, 15. septembra, ob 20.30 v dvorani Slovenske hoše

Po pričetku programa vstop v dvorano ne bo dovoljen.

Vstopnice v predprodaji pri članih okteta

Zahvaljujemo Boga Očeta,
ki nas je usposobil za delo
pri dediščini svetih v svetlobi
(Iz pisma sv. Pavla)

Vdani odločbi Vsemogočnega sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je spravljen z Bogom nepričakovano odšel k svojemu Stvarniku moj dragi iz srca ljubljani mož, naš dragi oče, dedek, pradedek, brat, stric, tast in svak

Dr. Alojzij Voršič

advokat in bivši župan celjski

Po božji milosti in dobroti je dosegel starost 85 let, v mislih in v vseh svojih dejanjih vedno zvest Bogu in domovini.

Ob težki uri slovesa, ločitve in osamelosti se iskreno zahvaljujemo predvsem g. delegatu msgr. A. Oreharju, g. Gregoriju Maliju za opravljeno sv. mašo na domu pokojnika, molitve na grobu, kakor vsem ostalim gg. duhovnikom, prav tako predsedniku Narodnega odbora Milošu Staretu in predsedniku Zedinjene Slovenije Božu Starihi za poslovilne besede in vsem, ki so nas v težki uri ločitve tolažili in z nami delili grenkobo slovesa.

Sprejmi ga, Oče, v svojo večno Dobroto.

Sveta maša za dragega pokojnika bo v slovenski cerkvi v soboto, 1. septembra, ob sedmih zvečer.

Žalujoči: Terezika Voršič roj. Tomšič, žena

Bogdana Zupan roj. Voršič, hčerka z družino

Vladimir Voršič, sin z družino

vnuki in vnukinje

sestri Lizika in Katika in brat Franček

Ivo Adamič, nečak z družino.

PROŠNJA

Nujno potrebujem knjigo „Turjak“, ki je leta 1944 izšla v Ljubljani. Knjigo bom po nekaj tednih uporabe vrnil lastniku. Kdor mi jo more posoditi, naj jo na ime podpisane izroči ali v pisarni Svobodne Slovenije ali Dušnopastirske pisarne.

Dr. Filip Žakelj, Adrogué

sdo — Zveza — sfz

Zahvaljujemo se vsem, ki so pripomogli k uspehu

VEČERA VALČKOV IN POLK
posebno pa sanjuškemu odboru.

JAVNI NOTAR**FRANCISCO RAUL
CASCANTE**

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827**DR. JUAN JESUS
BLASNIK**

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

Zahtevajte določitev ure na
telefonu 49-5855 in 628-4188

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

Lepote slovenske zemlje v slikah

ŠTIRJE LETNI ČASI

bo v nedeljo, 2. septembra, ob 16.30
v Slovenskem domu v Carapachayu

2. septembra

**10. obletnica Carapa-
chayskega balinišča**

Program

Ob 11.30: sv. maša za umrlega
botra g. Lada Medena
in člana g. C. Ažmana.

Ob 13.—: Skupni asado za vse
prijatelje doma.

Za šolsko mladino polovična cena.

Popoldne tekma v balinanju s san-
martinskimi moštvom.

Prijave na tel. 796-421 vsaj do so-
bote, 1. septembra.

SPZ Gallus se zahvaljuje slovenskemu mizarskemu podjetju STANKO MARINČEK v San Martinu za izredno naklonjenost ob zborovem jubilejnim koncertu — 25-letnici — s katero je omogočil, da je ta v vseh pogledih lepo uspel.

Sporočam, da organiziram posebno

POTOVANJE V EVROPO ZA KONEC LETA

ki je namenjeno predvsem za slovenske rojake — ODHOD je predviden v prvi polovici decembra tega leta, povratek pa sredi februarja 1974. — Ker je število prostorov omejeno, si čimprej rezervirajte prostor v avionu.

MAJDA SOSIČ,
Córdoba 645, 1. nadstr. B
T. E. 392-7220
Buenos Aires

Svoji k svojim! Pod enakimi pogoji Vam SLOGA plača večje obresti kot katera koli banka. In Vaš denar bo pomagal pri gospodarskem napredku slovenskega človeka v Argentini. Pomislite tudi na to, predno se odločite za naložbo svojih prihrankov!

Kreditna zadruga „S. L. O. G. A.“ z o. z.

Bartolomé Mitre 97

T. E. 658-6574

Ramos Mejía

Uradne ure: ob torkih, četrkih in sobotah od 16. do 20. ure

Sporočamo žalostno vest, da nam je po dolgem trpljenju v 82. letu starosti dne 25. avgusta preminula naša dobra in zgledna krščanska mati, teta in babica

Francka Rode roj. Breznik

Upajmo, da je Bog vsa njena dejanja in prizadevanja v dobro obrnil in ji bil milostljiv v sodbi.

Vsem, ki so nam v težkih urah bili kakor koli ob strani naj dobri Bog obilno poplača. Iskrena zahvala našim slovenskim duhovnikom, ki so v tako velikem številu molili za pokojnico vse dni ob njenem mrtvaškem odru in maševali zanjo.

Posebna zahvala g. delegatu msgr. Antonu Oreharju za vodstvo pogreba, ki je bil 27. avgusta, opravljeno sv. mašo na domu in molitve na pokopališču v Moronu. Prav tako g. superiorju Ladislavu Lenčku za lep in ganljiv poslovilni govor na pokopališču. Vsem Bog plačaj!

Žalujoči:

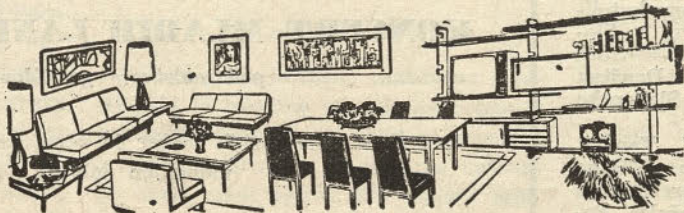
Hčeri: Mara z družino in Francka, misijonarka;
sinovi: Nace, Tone in Vinko z družinami in France
duhovnik lazarist;
nečaki, nečakinje in ostalo sorodstvo.

27. avgusta 1973

Ituzingó, Veliki Buenos Aires, Rodica, Ljubljana, Tabriz — Irán

VELIKA IZBIRA NAJBOLJŠEGA POHIŠTVA**MUEBLES****LUKY**

Frente Estación EZEIZA
Ruta 205
T. E. 295-1197

LUKA MILHARČIČ**Električni aparati**

Izključni zastopniki: Hitachi — National — Crown — Ranser — Panoramic — Aurora — Saccol — Columbia — Westinghouse — Godeco — Tonomac — Gamuza — Olivetti — Kenia — Champion — Marshall

Podružnice

CARLOS SPEGAZZINI
Avda. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO
Almafuerte 3230

Slovenska krščanska demokracija — Slovenska ljudska stranka
sporoča Slovencem v izseljenstvu, zamejstvu in v domovini, da je 25.
avgusta umrl v Buenos Airesu v 86. letu starosti bivši župan, gospod

Dr. Alojzij Voršič

član načelstva SKD-SLS

Vse življenje je bil neuklonjiv Slovenec, zvest krščanskim načelom
in vztrajen javni delavec. Bog mu bodi plačnik!
Ohranimo ga v hvaležnem spominu!

Za SKD SLS:

Miloš Stare, načelnik;

Jože Melaher, tajnik;

Pavel Fajdiga, podpredsednik za Južno Ameriko